

Μονομελές Πρωτοδικείο Λαρίσης: 188/96**Πηγή: Δ.Ε.Ν 55/99, σελ. 288**

Εργατικό ατύχημα οφειλόμενο σε υπαιτιότητα του παθόντος ίσης βαρύτητας με την υπαιτιότητα του εργοδότη. Η ένσταση συνυπαιτιότητας (300 ΑΚ) λαμβάνεται υπ' όψη στον προσδιορισμό της επιδικαστέας χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης

Πρωτοδίκης: ΕΥΣΤ. ΤΣΙΟΥΤΣΙΑΣ**Δικηγόροι:** Θ. Κούτας, Α. Τσιάρας - Στ. Παπαμιχαήλ και Δ. Παπαστεργίου, Δ. Θεοδωρίκας και Β. Μήνιας ασκ.

(...) Το επίδικο ατύχημα έγινε υπό τις εξής περιστάσεις: Ο ενάγων έθεσε σε λειτουργία το ηλεκτροκίνητο σύστημα προκειμένου να μεταφερθεί ζωοτροφή από το σιλό στην κάτωθεν του λεκάνη υποδοχής και μέσω του περιστρεφόμενου κοχλία, στον τελικό προορισμό της που ήτο η αποθήκη τροφοδοσίας των ζώων. Πλην όμως η αποθηκευμένη τροφή στο σιλό δεν εκχέετο προφανώς διότι είχε υγρανθεί, στη λεκάνη υποδοχής. Ο ενάγων, προκειμένου να επιτύχει την έκχυση της ζωοτροφής, άρχισε, κατά τη συνήθη πρακτική σε παρόμοιες εμπλοκές, να κτυπά με σιδηρολοστό το σιλό προκειμένου να επιτύχει με τους κραδασμούς των κτυπημάτων την επιδιωκόμενη έκχυση. Η πρακτική όμως αυτή δεν απέδωσε εκείνη την ημέρα. Έτσι ενάγων πήρε ένα ξύλο και εισάγοντας το χέρι του στο στόμιο εκχύσεως από το σιλό της ζωοτροφής, επιχείρησε να αναδεύσει αυτή προκειμένου να επιτύχει το επιδιωκόμενο, χωρίς όμως προηγουμένως να διακόψει τη λειτουργία του συστήματος, κλείνοντας το διακόπτη παροχής ηλεκτρικού ρεύματος που ήτο πλησίον. Κατά τη στιγμή όμως που επιχειρούσε την ενέργεια αυτή, εκχύθηκε μεγάλη ποσότητα ζωοτροφής από το σιλό προς το στόμιο της λεκάνης. Τούτο είχε ως αποτέλεσμα να παρασυρθεί το χέρι του ενάγοντος προς το βάθος της λεκάνης, όπου ήτο ο μεταλλικός και εν λειτουργία κοχλίας, ο οποίος του απέκοψε μέρος της παλάμης του δεξιού χεριού του και όλα τα δάκτυλά του, πλην του μικρού δακτύλου. Το ατύχημα αυτό οφείλεται σε υπαιτιότητα ίσης βαρύτητας τόσο του ενάγοντος όσο και του εναγομένου. Και τούτο διότι ο μεν πρώτος επιχείρησε την απεμπλοκή της ροής της ζωοτροφής από το σιλό στη λεκάνη υποδοχής και εισήγαγε το χέρι του στο στόμιο του σιλού χωρίς να διακόψει πρώτα τη λειτουργία του όλου συστήματος κλείνοντας το διακόπτη παροχής ηλεκτρικού ρεύματος, όπως του είχε συστήσει ο εργοδότης του αλλά και η λογική ενός συνετού εργάτη επέβαλλε (βλ. ΑΠ 551/93 ΔΕΝ 50/446), ο δε δεύτερος δεν είχε προνοήσει να θέσει επί του ανοίγματος της λεκάνης υποδοχής (διαστάσεων 60 X 60 εκ.) προστατευτική μεταλλική φραγή (σχάρα), ώστε να εμποδίζεται η προσέγγιση στον κάτωθεν αυτής ευρισκόμενο κοχλία. Σημειωτέον ότι ο εναγόμενος υπέβαλε νομίμως σχετική ένσταση συνυπαιτιότητας του ενάγοντος (ΑΚ 300) η οποία λαμβάνεται υπ' όψη στον προσδιορισμό (και) της επιδικαστέας χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης (βλ. ΑΠ 1680/90 ΔΕΝ 48.423, ΑΠ 914/90 ΔΕΝ 48.553). Περαιτέρω απεδείχθη ότι ο ενάγων, μετά τον τραυματισμό του αυτό, εκρίθη από το ΙΚΑ, όπου ήτο ασφαλισμένος, ότι είχε υποστεί αναπηρία 67%, με την γνωμοδότηση της Α/βάθμιας υγειονομικής επιτροπής του. Τελικώς, με αποφάσεις του δ/ντή ΙΚΑ Καρδίτσας εκρίθη ανάπηρος 75% και του χορηγήθη σύνταξη αναπηρίας μέχρι 31.1.96. Εν όψει, λοιπόν, των ανωτέρω περιστατικών, και ακόμη λαμβανομένων υπ' όψη, της ηλικίας του ενάγοντος (51 ετών), της υποχρεώσεώς του να διατρέφει δύο ανήλικα τέκνα, της βαρύτητας της σωματικής του βλάβης, των αλγηδόνων του (σωματικών και ηθικών) από τον τραυματισμό του, του βαθμού συνυπαιτιότητας των διαδίκων, της κοινωνικής και οικονομικής καταστάσεως των διαδίκων, και βάσει των δεδομένων της κοινής πείρας (βλ. ΑΠ 1724/95 ΔΕΝ 52.233), ο ενάγων υπέστη από τα ανωτέρω εργατικά ατύχημα ηθική βλάβη, και πρέπει να του επιδικασθεί, ως εύλογο χρηματικό ποσό για χρηματική ικανοποίηση, εκείνο των 3.000.000 δρχ.